

Макарівські ВІСТІ

П'ЯТНИЦЯ,

25 липня

2014 року

№ 28 (10832)

Газета виходить
з 10 січня 1932 року
Ціна договірна

ПОРОШЕНКО СТВОРЮЄ НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ РЕФОРМ

Президент України Петро Порошенко доручив створити Національну раду реформ, яка плануватиме та узгоджуватиме позиції щодо реалізації єдиної державної політики реформ.

Відповідний указ розміщено на сайті Глави держави.

"З метою забезпечення впровадження єдиної, узгодженої державної політики реформ в Україні, налагодження ефективного механізму взаємодії державних органів та інститутів громадянського суспільства в процесі здійснення реформ постановляю: утворити Національну раду реформ як спеціальний консультативно-дорадчий орган при Президентові України", – йдеться у документі.

Порошенко пропонує також створити Дорадчу раду реформ, основним завданням якої буде внесення пропозицій на основі кращого міжнародного досвіду, та Виконавчий комітет, який займатиметься моніторингом реалізації самих реформ.

В указі зазначається, що головою Нацра-

ди реформ є Президент, а до її складу входять: Голова ВР (за згодою), Прем'єр-міністр та інші члени Кабміну, голова НБУ, голови комітетів парламенту, чотири представники від громадських об'єднань і представник Дорадчої ради реформ. Директором Виконавчого комітету пропонується призначити заступника глави АПУ Дмитра Шимківа. До складу цього комітету також входимуть представник Президента у Кабміні – за посадою, а також дві особи, запропоновані Прем'єром, дві особи, запропоновані Головою ВР, та одна особа, запропонована головою НБУ.

Усі призначені особи беруть участь у роботі Нацради реформ, Дорадчої ради та Виконавчого комітету на громадських засадах.

Порошенко також доручив Виконавчому комітету реформ у тримісячний строк після затвердження персонального складу підготувати для розгляду Нацрадою реформ проект Стратегії сталого розвитку України на період до 2020 року.

Указ набирає чинності з дня його опублікування.

РЕОРГАНІЗАЦІЮ НАЦБАНКУ ПРОВЕДУТЬ КАНАДЦІ

До кінця року у Національному банку України буде проведена внутрішня реорганізація. Про це повідомила голова НБУ Валерія Гонтарева в інтерв'ю виданню «FinMaidan».

"Канадські консультанти готують нову структуру Нацбанку, аналогічну структурі провідних центробанків світу. Так що нас чекає масштабна реструктуризація структури НБУ і внутрішніх процесів у банку", – зазначила вона.

Крім того, за словами голови Нацбанку, відбудуться зміни у кількості та складі членів правління і департаментів.

"Я думаю, що правління складатиметься тільки з моїх заступників, які відповідатимуть за окремі напрямки... Буде повністю змінено структуру регулятора: відмовимося від дублюючих і непотрібних функцій. Крім того, ми йдемо шляхом лібералізації валютного ринку, тому необхідності в такому валютному контролі, як зараз, вже не буде", – наголосила Гонтарева.

ПЕРЕРАХУВАЛИ ДО МІНОБОРОНИ ПОНАД 137 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

"Станом на 22 липня в рамках акції "Підтримай Українську армію" на рахунки Міністерства оборони України в якості допомоги Збройним Силам України від юридичних і фізичних осіб надійшло 137,049 мільйона гривень", – про це повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

З цієї суми 128,280 мільйона гривень – грошові перекази на матеріально-технічне, решта – на медичне забезпечення Збройних Сил України. За допомогою дзвінків на єдиний мобільний номер 565 на підтримку Української армії переказано 32,862 мільйона гривень (усі – на матеріально-технічне забезпечення ЗС України).

Крім того, на рахунки Міноборони надійшло 118,7 тисячі доларів США, 57,7 тисячі євро, 5 тисяч чеських крон, 250 канадських доларів та 140 швейцарських франків. Всього продано іноземної валюти в гривневому еквіваленті 2 млн 280,9 тисячі гривень.

УКРІНФОРМ.

НА КИЇВЩИНІ ЗАПРАЦЮВАЛА «ГАРЯЧА ЛІНІЯ» ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ЇХНІХ РОДИЧІВ

У Київській облдержадміністрації діє цілодобова «гаряча лінія» з питань допомоги військовослужбовцям, які беруть участь в антитерористичній операції, та їхнім родинам. Відтепер, зателефонувавши за номерами (044) 286 17 39 та (067) 240 40 15, можна оперативно отримати консультацію та допомогу з того чи іншого наболілого питання. Телефонувати на «гарячу лінію» можуть не лише бійці АТО та їхні родичі, а й усі небайдужі громадяни, які прагнуть допомогти нашим хлопцям на Сході. Дзвінки приймають фахівці відділу роботи із зверненнями громадян облдержадміністрації та переадресовують їх профільним структурним підрозділам, які розглядають звернення та надають необхідну допомогу заявникам.

За телефоном «гарячої лінії» можна отримати консультацію з юридичних і соціальних питань, зокрема, охорони здоров'я, освіти, виплати пенсій та допомог. Також слід відзначити, що при обласному Штабі з питань координації надання матеріально-технічної та фінансової допомоги військовослужбовцям, їхнім сім'ям та іншим громадянам України, які перебувають в районі проведення АТО, працює і військово-польова пошта.

– Нещодавно я повернувся із зони бойових дій, ми відвозили гуманітарну допомогу нашим військовослужбовцям та місцевому населенню. Те, що відбувається на Сході країни, це просто жах. Люди живуть в умовах реальної війни. Тому нашим військовослужбовцям та цивільному населенню надзвичайно важлива максимальна підтримка і всебічна допомога, – наголосив заступник голови Київської облдержадміністрації, керівник обласного Штабу з питань координації надання допомоги військовослужбовцям, які беруть участь в антитерористичній операції, їхнім сім'ям та іншим громадянам України, які перебувають в районі проведення АТО, Дмитро Христюк. – Щодня я спілкуюся з командирами військових частин та бійцями із зони АТО. Їм наразі не вистачає бронезилетів, кевларових шоломів і, навіть, питної води. Тому, користуючись нагодою, звертаюся до усіх небайдужих мешканців Київщини з проханням підтримати наших захисників Вітчизни. А допомогу їм можна передати через наш Штаб.

Зазначимо, що обласний Штаб допомоги бійцям та цивільному населенню в зоні АТО працює на постійній основі. Такі штаби створено в кожному районі та місті. Це гарний приклад співпраці влади та громадських активістів, які організують для бійців АТО та мирних громадян збір продуктів, одягу, медикаментів тощо. Щосереді місцеві штаби доставляють допомогу на склад, який розташований за адресою: м.Бориспіль, вул. Запорізьська, 12. Сюди ж також можуть підвозити адресні передачі батьки та рідні військовослужбовців. Потім гуманітарний вантаж вирушає на Донбас.

Управління інформації Київської ОДА.

ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

ГРУЗІЯ: ЗРУЧНА І ПРОЗОРА

Нині Україна у таких умовах, що просто не виживе без радикальних сміливих реформ. З одного боку, скоро буде ратифіковано Угоду про Асоціацію з Євросоюзом. Це потужний сигнал для інвесторів, і вони прийдуть в Україну. Потрібно створити такі умови, щоб інвестори не пішли з України. З іншого, Революція гідності дала потужний сигнал «так жити не можна» і, навіть якщо не було таких успіхів у євроінтеграції, реформи в Україні неминучі. У нас є два шляхи: знову заговорити про реформи або просто припинити розмови і почати діяти. Політична воля є, підтримка народу є. Вперед!

«Одна довідка – і справу вирішено», «ДАШники на дорогах не «беруть», «будь-яке питання можна вирішити безкоштовно і законно за 5 хвилин»... Для нас – це хіба що мрія. Скажіть комусь про те, що так можна жити і піднімуть на кпину. Ще б пак! Адже, як тільки в українського громадянина виникає справа, котру треба вирішити за участі держави – розпочинаються поневір'яння. Це і хамство, і затягування розгляду, і хабарі. А чесна держава так і залишається мрією. Та мрії мають цікаву якість – вони збуваються, якщо, звісно, втілювати їх у життя. Тим паче, прагнення до чесних і прозорих «правил гри» не є чимось фантастичним і у цьому нас переконали досвід багатьох країн, особливо Грузії. Чому саме Грузії? По-перше, вона також була енергетично та деяким чином політично залежна від Росії. По-друге, як і Грузія свого часу, Україна нині втратила частину своєї території, анексовану РФ, і перебуває під сильним економічним тиском з боку Кремля. По-третє, перед Революцією троянд у Грузії корупція сягнула такого рівня, що навіть за гроші неможливо було вирішити жодної справи: сподіватися на якийсь результат реально було або за наявності впливових знайомих, або дуже великих грошей. Ми стрімко наблизились саме до

такого рівня корупції. Тому досвід Грузії для України корисний. І не лише тому, що Тбілісі швидко перетворився на гарне європейське місто, а й тому, що Грузія розвивається не лише у столиці. Але й у регіонах.

Отже, корупція. Про що думає громадянин Грузії, коли заходить до органу державної влади за якоюсь довідкою чи дозволом? Повірте, про що завгодно, але не про розміри хабару і не про час, котрий доведеться провести у чергах. І не шукає лихоманливо знайомих, які б посприяли справі. Ні! Громадянин Грузії думає лише про свою справу, тобто, думає про себе. Бо все вирішується швидко, за мінімуму паперів, за мінімального часу перебування в установі. Визначальним моментом «грузинського дива» стала сміливість. Це справді сміливо: у країні, перенасиченій тіньковими структурами та відносинами, кинути виклик корупції. І не лише озвучити гасло, а й діяти, причому швидко. Перша складова – дебіюкратизація. Всі можливі процедури у відносинах громадянина і держави були спрощені. Зазвичай дослідники «грузинського дива» наводять приклад реформи міліції (нині поліції) та ДАІ, коли довелося звільнити всіх співробітників кілька разів і набирати нових, доки вони не засвоїли, що брати хабарі на дорогах не можна! Є й інші приклади. У пакеті реформ скоротили до необхідного мінімуму та спростили дозвільні й інші процедури, потрібні при будівельній справі. Унаслідок цього будівельний вибух сприяв тому, що Грузія піднялася у рейтингу Doing Business (всесвітній рейтинг країн за рівнем умов ведення бізнесу) до 7 місця зі 183 позицій. До слова, зареєструвати свій бізнес у Грузії можна максимум за одну добу. (Вітчизняні девелопери, котрим доводиться місяцями бігати за довідками та погодженнями, поки що лише мріють про подібні речі). Що це дало простим громадянам, не підприємцям? Все дуже

просто – інвестиції, робочі місця, розвиток регіонів, зростання прибутку.

Якби «грузинське диво» обмежувалося тільки спрощенням процедур «громадянин-держава», напевно чия реформи виявилися б такими результативними. Дебіюкратизація і зрозуміла дерегуляція та приватизація, оскільки саме складні процедури та державне управління підприємствами були живильним ґрунтом для корупції. Унаслідок дерегуляції скоротилася кількість податків, правила їх нарахування стали прозорими і зрозумілими, держава зняла всі можливі обмеження, окрім найнеобхіднішого мінімуму. Приватизація дала можливість ефективно управляти тими підприємствами, що досі були в державній власності та розкрадалися їхні потужності, або прибутки.

І, нарешті, найголовніше – прозорість. У буквальному сенсі цього слова. Майже всі державні установи – прозорі, з вулиці можна бачити, що відбувається у високих кабінетах. Ви уявляєте, приміром, прозору споруду райкомзему чи районного суду? Гадаю, вже сама ця споруда сприяла б зменшенню корупції. Звісно, чиновники отримали високі зарплатні та пільги. Їм є що втрачати. Фактично було створено умови, за яких просто не вигідно вимагати хабар чи робити щось «у тіні». І чиновники розпочали робити те, що вигідно: оперативно й компетентно працювати.

Немає у цих перетвореннях нічого неможливого. Вони не є суто грузинськими, це дієві рецепти для багатьох країн. Унікальність грузинських реформ полягає у тому, що попередньо нове керівництво країни довело людям чесність своїх намірів. І народ пішов не стільки за лідером, який обіцяв світле майбутнє, скільки за його діями, котрі дали перші результати. Повірили – взялися – зробили – спрацювало.

Управління інформації Київської ОДА.

ВІТАЛИ НАЙСТАРШУ ЖИТЕЛЬКУ СЕЛА

У середу найстаршій жительці села Рожів Ользі Михайлівні Глуценко виповнилося 97 років. Привітати її з цієї датою завітали сільський голова Микола Чапик та депутат сільської ради Валентина Мельник, які щиро бажали іменинниці міцного здоров'я, благополуччя та довголіття.

Ольга Михайлівна – дуже товариська, приємна, добра і працююча людина, – саме так відгукуються про неї сусіди. Жінка все життя працювала в колгоспі, в городній бригаді. Зараз доглядає за бабусею та допомагає їй справлятися з домашніми клопотами соціальний працівник Тетяна Голотвін, яка стала для Ольги Михайлівни мов рідна.

ОБГОВОРЮВАЛИ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ РАЙОННОГО ВІЙСЬКОВОГО КОМІСАРІАТУ З ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Цього понеділка голова райдержадміністрації Микола Швидкий разом з головою районної ради Олександром Шутуном провів апаратну нараду з керівниками установ і організацій району та окремими керівниками структурних підрозділів райдержадміністрації. На ній обговорили взаємодію районного військового комісаріату з органами місцевого самоврядування району з питання реалізації делегованих повноважень органів виконавчої влади у військовій сфері, стан прове-

дення заходів щодо відлову безпритульних собак в Макарові та виконання делегованих повноважень Гавронщинської сільською радою за I півріччя цього року.

Під час наради Микола Швидкий доручив сільським, селищним головам, керівникам підприємств, організацій та установ району, незалежно від підпорядкування і сфер власності – забезпечувати своєчасне проведення заходів, пов'язаних з організацією призову громадян на військову службу за контрактом та

мобілізацією громадян (оповіщення, вручення, повісток та організованя явка до районного військового комісаріату військовозобов'язаних, призовників та резервістів), цілодобово повідомляти комісаріат про всі випадки проявів сепаратизму на місцях, появу озброєних груп людей, розпізнавальних знаків та військової техніки без номерів, виявлення громадян без реєстрації; районному військовому комісару Роману Смолянину – своєчасно реагувати щодо розшуку, притягнення до відповідаль-

ності, громадян та посадових осіб, які не виконують вимоги чинного законодавства у військовій сфері та інформувати районний відділ ГУ МВС України в Київській області; Макаровському селищному голові Олександрові Іващенко – забезпечити реалізацію Програми охорони тваринного світу та регулювання чисельності безпритульних тварин на 2014-2015 роки, долучаючи громадську організацію «Товариство тварин «Маємо право на життя» (після ретельної перевірки документації).

КУПИВ СОБІ – КУПИ ВІЙСЬКОВОМУ

Центр допомоги військовослужбовцям району тільки відкрився, а вже зроблено чимало. Лише за перший тиждень закуплено військового

отримують ці посилки, кажуть, що з такою підтримкою точно не пропадуть! Дуже приємно, що макаровці не залишаються осторонь, хто як може так і допомагає. Я впевнена спільними зусиллями і не байдужістю ми доб'ємося успіху, – каже координатор Центру Оксана Герасименко.

Всього в акції взяло участь 15 волонтерів. Серед них і працюючі, і студенти і навіть школярі. Сестри 16-річна Анастасія і 13-річна Олена Кулиби з Забування чергували в державній аптеці, кажуть, що як тільки дізналися про цю акцію, не вагаю-

Завдяки громаді Макарова і роботі волонтерів було зібрано:

у продуктових магазинах та на ринку: 15 кг. цукру, 20 кг. рису, 28 кг. гречки, 20 кг. ячки, 40 кг. макаронних виробів, 15 кг. гороху, 22 кг. печива, 10 кг. цукерок, 2 кг. сала, 30 баночок кави, 25 пачок чаю, 30 банок консервів, 100 пар шкарпеток, 5 пар білизни; **у подарочних та будівельних магазинах:** 15 упаковок вологих серветок, 20 упаковок мила, 15 зубних паст, 50 штук туалетного паперу, 10 шампунів; **в аптеках:** 12 видів ліків: знеболюючі, кровозупинні, від отруєння, вітаміни. Вата – 20 упаковок, бинт – 20 упаковок, джугти – 10 штук.

Та ще багато інших потрібних нашим військовим речей.

Центр допомоги військовослужбовцям дуже вдячний кожній людині, яка змогла придбати такі необхідні для наших захисників речі, всім хто своєю добротою та підтримкою допомагає боротися з п'ятою, що повисла над Україною. Волонтери центру, як і я, впевнені – добро завжди повертається до-

одягу та взуття для наших військових на 23215 грн. Крім того, мешканці Макаровщини активно приносять сюди бронжилети, плащ-палатки, різні продукти харчування, засоби особистої гігієни і медикаменти. А ось цієї п'ятниці в продуктових, господарчих та будівельних магазинах Макарова, аптеках та на ринку з 8 до 20.00 пройшла акція під гаслом «Купив собі – допоможи купити військовому», організаторами якої є волонтери Центру допомоги.

– Я ніколи ні в кого не просила нічого для себе. Проте, коли інші потребують допомоги – це зовсім інше. А нашим військовим, котрі зараз ризикуючи власним життям обороняють Україну, вона конче потрібна. У державі грошей немає, всі це добре розуміють. А з неба вони просто так не впадуть. Так чому ж не допомогти? Як би ви знали, як вони радіють, коли

чись записалися в добровольці:

– У нас дядько мобілізований на Схід України. Близько місяця там, тож дуже хвилюємося за нього. Знаємо, що військовим дуже важко, не вистачає озброєння, бронжилетів, ліків і навіть їжі. Тому визвалися таким чином їм допомогти. Щиро раді, що люди не проходять осторонь, обов'язково щось залишають для військовиків і цікавляться, чого вони потребують найбільше, – розповідають сестри.

бром, тож допоможімо ще трішечки нашій армії і до нас знову прийде мир і спокій.

Марина ФЛАТЕНКО.

НАДАЄМО ПОСИЛЬНУ ДОПОМОГУ

Останнім часом збільшується кількість людей, які наразі не можуть жити на території Донеччини, Луганщини, де виникла небезпека перебування мирних жителів через активні бойові дії. Зростає рівень загрози здоров'ю та життю людей, які там народились, навчалися та працювали і вимушені залишити своє житло, місця роботи та переїжджати до інших областей, шукаючи притулку і безпечного перебування. Яку допомогу для виходу з складної життєвої ситуації надають безпосередньо цим людям в нашому район, ми попросили розповісти начальника управління соціального захисту населення райдержадміністрації Григорія Невмержицького.

– Скільки сімей прибуло в наш район зі східних областей країни?

– Наразі до Макаровщини прибули та проживають 40 сімей, що складаються з 114 осіб. Громадяни зі східних областей України потрапляють до нас різними шляхами. Є такі, що прибули та розмістилися у знайомих, родичів, друзів, частина скористалася інформацією урядової «гарячої лінії». Всі, хто звернувся, прийняті нашими земляками з особливою увагою і турботою.

Розуміючи важливість ситуації, районна державна адміністрація провела, перш за все, значну підготовчу роботу, наслідком якої стало організація належного рівня розселення та надання різноманітної підтримки прибульцям. За допомогою сільських та селищних рад зібрано базу даних про сім'ї та громадян району, що виявили бажання прихистити у своїх оселях вимушених переселенців. Питання можливості поселення переселенців розглядалось на апаратних нарадах райдержадміністрації та на 6 засіданнях робочої групи.

– Можливі випадки, коли люди, потрапивши в екстремальну ситуацію, самотужки вибираються із зони бойових дій, тому що немає часу або можливості узгоджувати свій переїзд з представниками влади на місцях безпечного проживання. Яким чином надається їм допомога в такому разі?

– У нас налагоджено тисний зв'язок з представниками влади на місцях. З метою оперативного контролю за наданням необхідної допомоги та підтримки тим, хто самотійно переселяється до знайомих і родичів, розіслані листи сільським та селищним головам щодо своєчасного виявлення вимушених переселенців. Крім того інформацію про наявність вільних місць для розміщення людей можна отримати в мережі Інтернет – <http://migrants.gov.ua>.

– Як живеться тим, хто нині став мешканцями нашого району?

– Сім'ї, що переїхали до нас, забезпечені всім необхідним для проживання, їм надані всі можливі консультації стосовно отримання соціальних допомог, працевлаштування, медичного обслуговування, навчання тощо.

Безпосередньо до управління звернулися 4 сім'ї з питаннями отримання соціальних допомог. Зроблені офіційні запити особових справ отримувачів допомог з попередніх місць їх отримання, про пересилки особових справ поштою. На сьогоднішній день надійшли особові справи С.М. Кульчицького – жителя Луганської області та О.М. Гірш – жительки міста Слов'янська. Зазначені допомоги вже призначені і сім'ї будуть отримувати їх без перерви у виплаті. Очікується надходження ще двох особових справ. Це питання знаходиться на постійному контролі у працівників управління соціального захисту населення.

– Чи були звернення за отриманням пенсій?

– Так, за даними Пенсійного фонду України в нашому районі на облік за отриманням пенсії звернулися 25 осіб, з них 9 вже виплачено пенсії, надійшло 14 електронних пенсійних справ і очікуємо ще 11.

– На одній з нарад, які проводив голова облдержадміністрації Володимир Шандра щодо стану справ з переселенням жителів зі Сходу України, зазначалось про обов'язкове медичне обстеження людей, працевлаштування... Як облаштовано справи з вирішенням цього питання в нашому районі?

– Працівники закладів охорони здоров'я побували в усіх сім'ях переселенців, що проживають в нашому районі, вивчили їх потреби у медичній допомозі та забезпечили оперативне її надання. Службовці районного центру зайнятості відвідують працездатних членів сімей переселенців. 4 особи взяті на облік та 2 – працевлаштовані.

– Багато людей виїхали з дому в чому були. Яким чином для них налагоджено допомогу в отриманні найнеобхідніших речей і предметів вжитку?

– Оскільки у сімей та громадян, що переселилися в наш район, та наших земляків, що їх прихистили, з часом виявляються потреби у постільній білизні, ковдрах, одязі, взутті та продуктах харчування, то вирішено створити при районному територіальному центрі соціального обслуговування (надання соціальних послуг) банк необхідних речей. Також ми, опублікувавши в районній газеті звернення до населення, скористалися і послугами ефіру телерадіокомпанії «АВІС». Турбот наразі стосовно людей, постраждалих від воєнного конфлікту, багато, але ми спільними силами прагнемо зробити для них все можливе.

Спілкувалася
Тетяна ЯСИНЕЦЬКА.

Літературна сторінка

НАРОДЕ МІЙ,
ПРОСНИСЬ
СКОРІШ ВІД ЧАДУ!

Народе мій, проснись скоріш від чаду
І ярмо колонії облиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

У твоє житло забрався ворог,
Все руйнує, а ти геть біжиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

У твоїх дітей забрали мову,
Сам ти по-московськи говориш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

У тебе історію украли, дома,
В школі ти чужою вчиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

Вимерла вся з голоду родина,
33-й рік забудь, облиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

Всю твою культуру розстріляли,
І ти в пісні більше не летиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

Твою душу вбили, обрехали,
А без неї тільки ти грішиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

Ти віками мудрий був, веселий,
А тепер від яничар тремтиш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

Знов тобі кують нові кайдани
Змовою, обманом, як раніш.
Хто тебе поставив на коліна,
І чому по-рабськи ти мовчиш?

Чому у Верховній Раді України
Мови української не чує?
Бо хочуть тримати у кайданах,
Щоб її навіки позабуть.

Тебе знову тягнуть до Союзу,
Щоб у свої руки взяти кермо
І тебе тримати на колінах
Та надіти лєнінське ярмо.

Народе мій, проснись скоріш від чаду,
Встань з колін, навколо оглянись,
Побудуй державу Україну,
Де б братерство й радість прижились.

Григорій ШУЛЬКЕВИЧ.

ГРАВІТАЦІЯ

– Мені здається,
я тебе не знаю,
Та то, мабуть,
лише здається так...
Насправді ж, знаю
вже відтоді, як...
Не відпускай!
– Не відпускай! Тримаю.

– Відтоді як...
– Ти кажеш, що відтоді?
Прийми, як є,
прийми себе і годі,
Бо пам'яті всіх тіл
тобі говорять,
Що я завжди був
коло тебе поряд.

Ми вже колись
стрчали разом ранок,
Не перший,
не останній для обох,
Але не встигли ми туди удвох...
Ти запізнилась,
я покинув рано...

– Не відпускай!
– Не відпусти нізащо!
– Я так боюся!
Що тепер пропащі,
Пропали безвісти
у морозі думок,
Зі світом зв'язує
один на двох дамокл...

– Я не пушу у темряву.
Послухай:
То просто меч,
його гартує страх.
Він може стати зброєю в руках,
Союзником твого
міцного духу,

Лише вернися в себе.
Будь собою.
Я також буду. Будемо обое.
...Я відпущу, але лишуся...
– Знаю,
І вірю, і люблю тебе...
без краю.

Ксенія ЕН.

* * * * *

А вечір такий погожий!
Наспіває сі-мінор.
Поставлю-но огорожі,
Додам їх усіх в "ігнор".

Сьогодні –сама невинність.
Тепленький п'ючи чайок,
Я вірю,
що швидкоплинність
Зіткає нам плед думок.

Сьогодні мені все можна,
Сьогодні – сама собі.
Зневагу одержить кожен,
Хто свище
й кричить в юрбі.
Я буду ламать систему,

Я гратиму сі-бемоль.
Для мене це не проблема.
А вечір підкреслить роль.

Нам будуть
кричать актори,
Що грають
на сцені в МХАТ.
Їх зваблять мої мінори,
І вечір підніме гвалт.

Вони – лицемірні блазні?
Хто знає... А може й ні...
Я бачу лиш
вечір плавний,
Що дихає
на струні.

Читати десь
на задвірках
Прожиті миті...
Збирати своє
вчорашнє
пожовкле небо...
Ти підеш ніччю,
сказавши
холодне "треба".
А вечір
по тому залишить
самотні квіти...
Казати, що все так добре –
Моя стихія.
Раніше ніхто не ранив?
Та що ви, було.
І я вже давно

з шприцами –
"Сиджу" на мрях.
Казали,
що небезпечно...
Тоді не чула.
Розкидані строфи,
букви,
Години, одяг...
Співаю собі під носа –
Все "Лакрімозу".
Твій страх – щоби
не спізнився
потрібний потяг.
А мій – щоб
не змерзлі пальці
твої в морози.
Юлія ЗВЕРЬКОВА.

* * * * *

ІЗ ГЛУЗДУ З'ІХАВ ЧОЛОВІК?

Він працював учителем у містечку не-подалік курортної зони. Коли мав вільний час, сів у електричку й через дві зупинки опинився в затишному, зеленому, навіть чарівному курортному містечку. Полюбляв блукати тихими неширокими вулицями відомого колись на весь Союз курорту. Це заспокоювало. А йому, сорокарічному викладачу, інколи дуже хотілося спокою. Ні, не від нервової роботи з дітьми. З ними справді буває дуже важко. Однак цікаво. За вісімнадцять років учительювання та цікавість педагога не полишила. Сім'ї він не мав, та й чомусь не виявляв особливих намагаць її створити. Робота поглинала, а от нормальні стосунки з новим керівництвом школи ніяк не складалися.

Якось, несподівано для себе, вчитель почав не просто милуватися природою, а й підсилювати свої емоції алкоголем, не минаючи барів, що причаїлися у центрі курортного містечка. Шкільні проблеми немовби розчинялись у міцних напоях. Однак не зникали, а навпаки – загострювалися.

Одного дня вчитель мусив написати заяву на звільнення за власним бажанням. Ніхто його зі школи не гнав, але корені конфлікту з директором виявилися надто глибокими. Хоча залишати своїх учнів йому було дуже прикро. Та й у їхніх

головах ніяк не вкладалося, чому улюблений учитель іде зі школи.

Того ж дня, коли звільнився, сів у електричку й попрямував... Куди ж це? До курортного містечка. Ні, педагог не напивсь у той сонячний, але не радісний для нього день, у загальноприйнятому розумінні цього слова. Тобто, не ліг десь під парканом і не заснув на лаві. Він добре «заспокоївся» в питних закладах, а потім дістався-таки до станції, аби їхати додому. Присів на край дерев'яної лавки. Там уже сидів літній сивовусий чоловік. Раптом він схвилювано вигукнув, вказуючи рукою в бік кінця платформи:

– Ти диви, що він робить! Із глузду з'їхав чоловік. Упав на рейки, а тепер намагається вилізти на перон і подає руку дитині. Та дівчинці ж років вісім, не більше. Хіба ж вона його витягне?

Педагог рвучко повернувся й побачив, як дівчинка у блазенькому одязі, присівши, з усієї сили намагається витягти бідолаху на перон, але нічого не виходить. Вочевидь, чоловік був батьком дитини.

Учитель хотів допомогти дівчинці, але чоловік відпустив дитину, байдуже махнув рукою та й пішов уздовж колії, щоб піднятися на перон сходами.

– Давно б так зробив, холопе! – почув жіночий голос за спиною, а оглянувшись,

побачив напідпитку жінку з каламутними очима, – це ж треба мати такого чоловіка!

До жінки підбігла дівчинка, взяла її за руку і по-дорослому, тихо промовила:

– Мамо, присядь. Давай відпочинемо на лавочці.

Тут і батько підійшов. Втомлено плюхнувся поруч.

– Піду до магазину, – заявила жінка.

– Мамо! Мамочко! Не треба! Благаю тебе! – голосила дівчинка, тримаючи жінку за руку.

Плачучи, дівчинка марно намагалася зупинити рідну їй людину, відчуючи сором за те, що діялося на очах пасажирів.

Жінка таки попрямувала до крамниці, а дівчинка, понуривши голову, пішла слідом за нею. Невдовзі повернулася до «глави» сім'ї, що солодко дримав. Розплющивши очі, той побачив пляшку пива в руках дружини, рвучко підвівся, вихопив у неї недопиту пляшку й жадібно її спустошив.

А худенька дівчинка з дуже коротко підстриженим світлим волоссям із сумом спостерігала за татком і мамою.

– Йолоп! – гримнула жінка на чоловіка. Кинувши порожню пляшку на рейки, чоловік лише криво посміхнувся і знову вмостився на лавочці. Біля нього – жінка. А дівчинка відійшла на край перону, задивилася вдалечінь і якийсь неземний її по-

ТВОЯ ПІСНЯ...

...А пісня – це посмішка щастя,
І подих минулих століть,
Надій майбуття перший заспів,
Сучасного впевнена мить...
В себе увібравши все світло,
Всі зорі і сяйво часів,
Пливе по Україні привітно
Чарівний нечуваний спів...

... І линула пісня, пливла над полями,
По далях просторів і ширі ланів,
Над виссю гірською і понад лісами –
Чарівний, казковий, нечуваний спів...
Над барвами тихих дібров у світланках,
Над квітами в сяйві і сріблї роси,
По ніжних туманах в закоханих ранках –
Лунав цей чарівний, нечуваний спів...

Завмерла земля, в небі зорі застигли,
І вщухли вітри, згасли хвилі морів –
І слухали всі, як летів, мов на крилах,
По світу – чарівний, нечуваний спів –

То пісня твоя, Україно, летіла!
Немає такої ніде із світів,
І пісня – сама ти, моя Україно,
Чарівний, казковий, нечуваний спів!

* * * * *

Вітер полюбить моє волосся,
Ніжно огорне сум нетривкий,
Тихі почую дзвони колосся,
Що їх колише плин часу швидкий.
Я намалюю фату-моргану –
Як мозаїчну стрічку часу.
Хтось чи побачить, а чи погляне, –
Я свою стрічку удаль понесу.
І побратими станемо з Сонцем,
Хмелем заллемо колотість ран.
Місяцем-батьком Зіроньці-доньці
Передамо ми чарівний аркан.
Хай же аркан цей в пазусі ночі
Зірка сховає, ми ж прийдемо.
Знаєм – не видно сльози дівочі
В покріві темній, мов синє вино.
Хай нас піймає Місяця донька
І нагадає першу любов.
Сонцеву – Неба сині долоньки,
В мене ж то – вітер у кучерях знов.

* * * * *

Юрій ТОКАР.

ЦЕ ВАРТО ПОБАЧИТИ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ

Чудове місто, розташоване між двома річками Солтвинська і Надвірнянська Бистриця. Івано-Франківськ був у складі Речі Посполитої, Австрійської Імперії, Польщі, Радянського Союзу, України і місто зберігає пам'ятки тих часів у вигляді архітектурних пам'ятників і можливо, накопиченої мудрості людської.

Ось деякі місця, які радимо вам відвідати, побувавши у цьому чудовому місті.

РАТУША

Офіційне відкриття припало на 1 травня 1940 року. Нині в Ратуші розташований краєзнавчий музей з розгорнутою експозицією, у тому числі й експонатами Трипільської культури.

ПАРК ШЕВЧЕНКА

Парк культури і відпочинку ім. Т. Шевченка розташований недалеко від міського озера. Він почав своє існування ще

і велич усіх інших. Один з них має назву «Лебедине озеро» і на ньому створений невеличкий острів з домівками для качок і лебедів.

ІЗУЇТСЬКИЙ КОСТЕЛ І МОНАСТИР

Нині це греко-католицький собор на площі Шептицького, тут же розташований художній музей з чудовими творами древніх майстрів, дерев'яні фігури, скульптури.

ЗАМОК ПОТОЦЬКИХ

Замок Потоцьких є пам'ятником архітектури, заснований і побудований воеводою Андрієм Потоцьким на місці, де колись стояв дерев'яний мисливський замок його батька. На сьогодні у хорошому стані знаходиться лише кам'яна палацова огорожа, яка прикрашена лицарськими символами.

Стіна ця захищає колишній (палац) замок Потоцьких, і місцями є автентичною. Зі всього замку збереглися лише ворота.

СТОМЕТРИВКА

Це місто славиться своїми багаточисельними пішохідними зонами для про-

гулянок. Але, мабуть, найпротяжнішою вважається саме Стометрівка, яка була створена ще в часи Радянського Союзу. Її протяжність складає понад п'ятсот метрів. Примітно, що архітектори, які розробляли цю вулицю, отримали Державну премію СРСР.

МІСЬКІ УКРІПЛЕННЯ (БАСТІОН)

Вони побудовані ще в 1662 році, як і палац Потоцьких, за замовленням засновника міста – графа Андрія Потоцького. В ті часи це був один з найнадійніших і найміцніших бастіонів світу. Від минулої споруди залишився лише невеликий шматочок стіни, яка включена до складу нового "Бастіону", що є популярною сувенірною галереєю.

РОЗВАЖАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС АКВАПАРК «ЦУНАМІ»

Одночасно він може прийняти до 500 чоловік. В "Цунамі" 6 басейнів і 12 гір, а також джакузі, солярій, сауна, масажний кабінет, фітнес-центр. Один з басейнів завглибшки 12,5 м призначений для занять дайвінгом. З центрального басейну в приміщенні можна виплисти назовні в 30-метровий басейн з чотирма доріжками і підігрівом води, який працює цілодобово на відкритому повітрі. Окрім аквапарку, в спортивно-розважальний комплекс "Цунамі" також входить льодова арена, ресторан, готель.

МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. І. ФРАНКА

Івано-Франківський академічний обласний український музично-драматичний театр ім. І. Франка працює з 1939 р. Репертуар: "Солодка Даруся" Марії Магітос, "Украдене щастя" І. Франка та ін... Також проходять гастролі зарубіжних театрів.

КОВАНІ ПАМ'ЯТНИКИ

Фестиваль ковальського мистецтва в Івано-Франківську «Свято Ковалів» проходить в день міста в перші вихідні травня, цн додає містечку нові вишукані ковані роботи і викликає захоплення у туристів.

ПАБИ ТА РЕСТОРАНИ МІСТА

Місто багате і може пишатись такими закладами, адже все зроблено так, що там вас не лише тепло зустринуть, але і самі заклади приваблюють своїм виглядом, стравами та напоями, до того ж майже всюди вільний Wi-Fi та безкоштовно можна зіграти в якусь гру: нарди, шахи та ін...

в 1946 році. В кінці XIX століття територію почали окультурювати, тут з'явилися алеї з місцями для відпочинку і каскад. В парку встановлений невеликий бюст Т. Шевченка. На превеликий жаль, з багатьох кращих ставків для нас залишилося всього два, але вони увібрали в себе всю красу

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО УКРАЇНУ

● Одна з відомих у світі різдвяних пісень — це «Щедрик», народна пісня, написана українським композитором Миколою Леонтовичем. Світ знає її як «Carol of the Bells» або «Ring Christmas Bells». На «Youtube» різних виконавців «Щедрика» набирають мільйони переглядів.

● Українець Микола Сядристий, хоч і не «лівша», але підкував блоху, прямо як у казці. Блоху можна побачити в Київському музеї мініатюр.

● Найкоротша головна вулиця, але в той же час одна з найширших і найкрасивіших — вулиця Хрещатик в Києві. Її довжина 1225 метрів.

● В Україні, у містечку Рахове, в оточенні мальовничих Карпат, знахо-

диться географічний центр Європи.
● Найдовша печера в Україні носить назву "Оптимістична" і знаходиться на Поділлі. Це гіпсова печера

на глибині 20 м, що тягнеться на 216 км. Вона поступається лише Мамонтовій печері в США.

● Перша газова лампа винайдена у Львові в 1853 р. і в цьому ж році в одному з Львівських госпіталів була проведена перша операція при газовій лампі.

● Український духовий інструмент "Трембіта" — найдовший музичний духовий інструмент в світі.

● Третій найвідвідуваніший в світі «Макдональдс» — у Києві, біля залізничного вокзалу. Цей заклад незмінно потрапляє в п'ятірку найжвавіших «Макдональдсів» світу.

ПЕРСТЕНЬ З НАЙБІЛЬШОЮ КІЛЬКІСТЮ ДІАМАНТІВ ВИГОТОВИЛИ В КИЄВІ

Український класичний ювелірний будинок «Лобортас» увійшов до Книги рекордів завдяки тому, що його ювеліри зробили перстень з найбільшою кількістю діамантів у світі. У розкішний перстень під назвою «Царівна Лебідь» київським ювелірам вдалося закріпити 2 525 діамантів, що стало абсолютним світовим рекордом.

Для створення унікального персня ювеліри використовували діаманти в діапазоні від 0,001-0,05 карат із загальною вагою 10,48 карата. Всі діаманти відрізняються G-кольором і вагаються від стандартів Vs2 до Vs1 по своїй чистоті.

Стильний перстень «Царівна Лебідь» з вельми несподіваним дизайном зроблено з діамантів, які спеціально для знаменного ювелірного виробу надала група «Shrepuj», виробник діамантів і ювелірних виробів з діамантами, що базується в Мумбаї, Індія.

Розробка дизайну перстня зайняла 530 годин, а виготовлення — 3 625 годин. «Лобортас» встановив ціну на рекордну каблучку — \$ 1,3 мільйона.

Перстень «Царівна Лебідь» був уперше представлений і виміряний в Києві 21 липня 2011 року, а потім «Книга рекордів Гіннеса» офіційно підтвердила світовий рекорд.

ПАРКАН - АКВАРІУМ В ТУРЕЧЧИНІ

Турецький бізнесмен Мехмет Алі Гюксеоглу втілює в життя свою мрію — відгородити свою віллу вельми незвичайним парканом. Цей дивовижний паркан 50 метрів завдовжки представляє собою величезний акваріум, «жителями» якого є риби і різні морські мешканці. Щодня навколо незвичайного будинку збирається приблизно тисяча людей, щоб подивитися на диво — паркан-акваріум.

Ним було прийнято рішення спорудити не тільки шматочок моря, але ще й мати поруч із собою «жителів» Егей-

ського моря. Вельми простим виявилось будівництво чудового паркану і, на диво, воно багато часу не зайняло. Але найскладніша частина чекала попереду. Справа в тому, що для задуманого було потрібно прокласти трубу аж до самого моря для того, щоб акваріум весь час наповнювався саме морською водою. Ось це, якраз, і стало найскладнішою частиною. Особливо підводне зварювання. Але досвідчені працівники пройшли курси зварювальника і впоралися з роботою, за що і отримали вельми пристойний гонорар.

Обійшлося це дуже не дешево. Але, як заявляє господар диво-паркану, гроші ролі не грали. В акваріумі мешкає понад 1 000 найрізноманітніших морських мешканців. Єдине, що дуже засмучує власника величезного акваріума — це вандалі. Щоб якось убезпечити свою втілену в життя мрію, була придбана і встановлена ціла система стеження. Система працює таким чином: якщо дуже близько підійти до акваріума, то лунає сигнал, який попереджає охорону. Однак, будь-який бажаючий може нічого не побоюючись дивитися на невеликий шматочок моря і фотографуватися поруч. Головне, не перетинати дозволених меж.

